

Δομήνικος Κοντολέων

NEXT TOP PRESIDENT

ΑΘΗΝΑ 2023

ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΡΕΙΑ

Δομήνικος Κοντολέων

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Εργάστηκε στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο, στο Γραφείο Τύπου της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής της UNICEF, ενώ σήμερα δουλεύει σε Εκτελωνιστικό Γραφείο. Είναι επίσης ερασιτέχνης ηθοποιός.

Το έργο του «Vixere», απέσπασε το 2023 έπαινο στον 2ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Πρωτοεμφανιζόμενου Θεατρικού Συγγραφέα του Πανελληνίου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Δήμου Μονεμβασίας. Το έργο του «Cave Canem» διακρίθηκε το 2020 στο διαγωνισμό της «Κοινότητας Τέχνης Ηχοποιοί».

Θεατρικά έργα του, μπορεί κανείς να βρει στο προσωπικό του blog <http://dominikos.blogspot.com/>, στην ιστοσελίδα play-ground.gr, καθώς και στην ιστοσελίδα του Θεάτρου Πορεία.

***

Στοιχεία επικοινωνίας:

Δομήνικος Κοντολέων

dominikos26@gmail.com

τηλ. 697 3396879

***

Το έργο γράφτηκε στο πλαίσιο της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2022-Μάιος 2023) με εισηγητή τον Μάνο Κουνουγάκη

***

Το θεατρικό έργο Next Top President του Δομήνικου Κοντολέων, διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά δημιουργού-Μη εμπορική χρήση-Όχι παράγωγα έργα]

***

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Περίληψη

Η Αργυρώ, ο Μάρκος και ο Αντώνης, είναι τρεις άνθρωποι που δεν έχουν συναντηθεί ποτέ μεταξύ τους. Βρίσκονται μέσα σ' ένα αεροπλάνο, με τον καθένα τους να έχει διαφορετικό προορισμό.

Η προσπάθειά τους να βγάλουν μια άκρη για την κατάσταση στην οποία βρίσκονται, οδηγεί σε μια σειρά από ευτράπελα.

Κάποια στιγμή, το αεροπλάνο θα κινδυνεύσει να πέσει και οι τρεις τους θα κληθούν να πάρουν πολύ σημαντικές αποφάσεις.

Μέχρι που θα συναντηθούν με εκείνον που κινεί τα νήματα και τότε όλα θ' ανατραπούν.

Τι στ' αλήθεια συνέβαινε με το αεροσκάφος αυτό; Πως βρέθηκαν εκεί οι τρεις τους; Και μήπως όλα όσα έζησαν ήταν τελικά ένα πολύ... αληθινό ψέμα;

Χαρακτήρες

Αντώνης

Αργυρώ

Μάρκος

Σκηνοθέτης

Σκηνή 1^η

Μέσα σε ένα αεροπλάνο. Δυο άνδρες και μια γυναίκα κάθονται σε τυχαίες, αλλά κοντινές μεταξύ τους θέσεις. Μοιάζουν χαμένοι. Χαμηλός φωτισμός.

ΜΑΡΚΟΣ (προς τον Αντώνη): Ξέρετε, φοβάμαι πολύ τα αεροπλάνα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Και τότε γιατί είστε εδώ;

ΜΑΡΚΟΣ: Η δουλειά μου βλέπετε με-

Δεν προλαβαίνει να ολοκληρώσει τη φράση του, καθώς η γυναίκα πλησιάζει προς το μέρος του και τον διακόπτει.

ΑΡΓΥΡΩ: Έχουμε καθυστερήσει πολύ. Θα τη χάσω την επίδειξη και αν συμβεί αυτό καταστράφηκα. Αλλά δε θα τους αφήσω έτσι. Θα τους ταράξω στις μηνύσεις!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ποιους;

ΑΡΓΥΡΩ: Αυτούς της αεροπορικής εταιρίας. Για διαφυγόντα κέρδη.

ΜΑΡΚΟΣ: Λίγο υπερβολική σας βρίσκω.

ΑΡΓΥΡΩ: Ξέρω εγώ τι σας λέω. Κι όχι τίποτα άλλο, θα μου στεγνώσει και η σιά.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Σιά είναι αυτό; Κι εγώ που έλεγα πως έχετε μείνει άπνη...

ΑΡΓΥΡΩ: Τι υπονοείτε; Πως έχω μαύρους κύκλους; Εγώ;

(Βγάζει ένα καθρεφτάκι και κοιτάζει το πρόσωπό της).

ΜΑΡΚΟΣ: Ελάτε, ηρεμήστε.

ΑΡΓΥΡΩ: Εύκολο να το λες, αλλά...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Έχετε προσέξει πως είμαστε μόνο εμείς οι τρεις εδώ μέσα;

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, το είδα, αλλά δε μου φάνηκε και τόσο παράλογο.

ΑΡΓΥΡΩ: Άγρια χαράματα απογειωθήκαμε. Ποιος τρελός θα ξυπνούσε τόσο νωρίς, Δεκέμβρη μήνα, μέσα στο καταχείμωνο;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μην το λέτε αυτό. Ξέρετε πόσοι-

(Το αεροπλάνο τραντάζεται απότομα).

ΑΡΓΥΡΩ: Τι στο καλό ήταν αυτό;

ΑΝΤΩΝΗΣ (της πιάνει απαλά τον ώμο): Ψυχραιμία! Μια απλή ανατάραξη ήταν.

ΜΑΡΚΟΣ: Λέτε να πέσουμε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Έτοιμος να τα κάνετε επάνω σας είστε αγαπητέ μου.

ΑΡΓΥΡΩ: Δε νομίζετε πως είναι ώρα να πάρετε το χέρι σας από δω;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Χίλια συγνώμη, αφαιρέθηκα.

ΜΑΡΚΟΣ: Πρέπει να πάω για λίγο στην τουαλέτα. Εσείς μη φύγετε όμως. Νιώθω ασφαλής μαζί σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εμ, άμα μιλάω εγώ...

ΑΡΓΥΡΩ: Και που θες να πάμε; Βόλτα στο πάρκο; Δε βλέπεις που είμαστε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι έγινε; Το γυρίσαμε στον ενικό;

ΑΡΓΥΡΩ: Έχετε δίκιο. Αλλά όλη αυτή η κατάσταση, έχει αρχίσει να με αγχώνει λίγο.

ΜΑΡΚΟΣ: Λοιπόν, να πηγαίνω εγώ.

ΑΡΓΥΡΩ: Να μη σε κρατάμε.

Ο Μάρκος αποχωρεί από τη σκηνή.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Και για πες! Τι επίδειξη είναι αυτή που έλεγες πριν;

ΑΡΓΥΡΩ: Σας παρακαλώ! Από που κι ως που τόση οικειότητα;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μα εσύ δεν έλεγες πριν-

ΑΡΓΥΡΩ: Κομμένος ο ενικός! Το εννοώ!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Καλά, όπως επιθυμείτε.

Η Αργυρώ κοιτάζει τριγύρω.

ΑΡΓΥΡΩ: Αλήθεια, δε θα μας φέρουν τίποτα να φάμε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Υποθέτω πως ναι. Σε λίγο μάλλον.

ΑΡΓΥΡΩ: Ελπίζω αυτή τη φορά το φαγητό να τρώγεται τουλάχιστον. Στην τελευταία πτήση που ήμουν, μας είχαν βγάλει κάτι μπριζόλες, σιέτο λάστιχο!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τα έχουν αυτά οι πτήσεις χαμηλού κόστους αγαπητή μου.

ΑΡΓΥΡΩ: Δεν ταξιδεύω ποτέ με φτηνές αεροποριές. Για ποια με περάσατε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κατάλαβα. Είστε απ' αυτές τις comme il faut κυρίες, που επιτρέπουν στον εαυτό τους μόνο τις πολυτέλειες της πρώτης θέσης.

ΑΡΓΥΡΩ: Υπερβολές! Απλά μ' αρέσει να απολαμβάνω την κάθε στιγμή.

ΑΝΤΩΝΗΣ (περιπαιχτικά): Αυτό λέω κι εγώ.

ΑΡΓΥΡΩ (θυμωμένη): Εγώ φταίω, που κάθομαι και χάνω τόση ώρα το χρόνο μου, κουβεντιάζοντας μαζί σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ (γελώντας): Τα νεύρα, νεύρα, αλλά κι ο πληθυντικός, πληθυντικός.

Η Αργυρώ τον αγριοκοιτάζει, την ώρα που ο Μάρκος επιστρέφει στη σκηνή.

ΜΑΡΚΟΣ: Να 'μαι κι εγώ.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Καλώς τον! Γρήγορο πιστόλι βλέπω!

ΑΡΓΥΡΩ: Ξαλαφρώσατε καμιά στάλα;

ΜΑΡΚΟΣ: Άλλος άνθρωπος!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Έχω μια ιδέα.

ΑΡΓΥΡΩ: Για να την ακούσουμε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τώρα που γνωριστήκαμε, τι θα λέγατε να παίζαμε κανένα παιχνίδι;

ΜΑΡΚΟΣ: Όπως;

ΑΡΓΥΡΩ: Η νύχτα πέφτει στο Παλέρμο. Το αγαπημένο μου!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μα ποια νύχτα και ποιο Παλέρμο; Για δολοφόνους, ρουφιάνους και αστυνομικούς είμαστε τώρα;

ΑΡΓΥΡΩ: Και τι προτείνετε λοιπόν;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Έχω μαζί μου μερικές κόλλες χαρτί. Θα γράφω εγώ μια πρόταση και μετά ο άλλος, χωρίς να τη δει, θα συνεχίσει με τη δικιά του και στη συνέχεια ο επόμενος και ούτω καθεξής. Και στο τέλος, θα προκύψει μια ιστορία που μπορεί να μην έχει κάποια συνοχή, αλλά θα βγάζει σίγουρα πολύ γέλιο.

ΜΑΡΚΟΣ: Ενδιαφέρον φαίνεται!

ΑΡΓΥΡΩ: Καθόλου!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τελικά είναι πολύ τσιτωμένα τα νεύρα σας.

ΑΡΓΥΡΩ: Το ξέρω. Κι όχι τίποτα άλλο, αλλά θα μου χαλάσουν και την επιδερμίδα.

ΜΑΡΚΟΣ: Μα τι είναι αυτά που λέτε! Μια χαρά είστε!

ΑΡΓΥΡΩ (με καμάρι): Βρίσκετε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τέλος πάντων, αν δε θέλετε, δεν πειράζει.

ΜΑΡΚΟΣ: Ούτως ή άλλως, σε λίγο θα φτάσουμε.

ΑΡΓΥΡΩ: Ναι, ναι. Παρίσι σου έρχομαι!

ΜΑΡΚΟΣ: Παρίσι είπατε;

ΑΡΓΥΡΩ: Ε που αλλού;

ΜΑΡΚΟΣ: Εγώ έκλεισα για Ρώμη.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κι εγώ για Βαρκελώνη.

ΑΡΓΥΡΩ (θριαμβευτικά): Πήρατε λάθος πτήση φίλοι μου.

(Ο Αντώνης με τον Μάρκο κοιτιούνται προβληματισμένοι. Σκοτάδι).

Σκηνή 2^η

Φωτίζεται μόνο η άκρη της σκηνής. Βλέπουμε έναν άνδρα με κοστούμι και ύφος απαξιωτικό. Κάνει λίγα βήματα μπροστά και ύστερα κάθεται.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μάλιστα...

Τρεις άνθρωποι λέει μέσα σε ένα αεροπλάνο. Μόνοι τους... Σαν ανέκδοτο είναι...

Δηλαδή άλλοι επιβάτες δεν υπάρχουν;

Και άντε καλά, πες δεν υπάρχουν. Καμία εντύπωση δεν τους κάνει αυτών;

Ίσα που το σχολίασαν. Ότι φταίει που η πτήση ήταν πρωινή.

Μα πρώτη τους φορά ταξιδεύουν;

Αμ το άλλο;

Ο καθένας πηγαίνει σε διαφορετικό προορισμό.

Δηλαδή, έτσι στα τυφλά πήγαν και μπήκαν όπου να 'ναι;

Κανείς δεν τους έλεγξε; Κανέναν δε ρώτησαν;

Και το αποκορύφωμα ήταν που μου ήθελαν να παίξουν και παιχνιδάκια.

Βρίσκεσαι ας πούμε σε μια τέτοια κατάσταση και το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό είναι αυτό;

Γυρίζει προς το κοινό.

Τι λέτε κι εσείς;

Πως σας φαίνονται όλα αυτά;

Στρέφει το βλέμμα του σε κάποιον από τους θεατές.

Εσείς μου φαίνεστε λίγο θυμωμένος αγαπητέ...

Μάλλον θα σιέφτεστε πως κάποιος σας κοροϊδεύει.

Καθόλου έτσι δεν είναι.

Καθίστε αναπαυτικά στη θέση σας και έχετε μας εμπιστοσύνη.

Δε θα απογοητευτείτε.

Επιλέγει τυχαία κάποιον άλλον.

Εσείς;

Αλήθεια, έχετε ξεχωρίσει κάποιον από αυτούς τους τρεις;

Σίγουρα θα σας άρεσε η κοπέλα, έτσι;

Τον έχει τον τρόπο της.

Ή μήπως ο άλλος ο κύριος, που δεν μπόρεσε να αντισταθεί στο κάλεσμα της φύσης;
Μπορεί πάλι να σας κέρδισε ο τρίτος, που είναι και πιο brutal.

Ελάτε, πείτε μας.

Δείχνει κι άλλους από το κοινό.

Για ν' ακούσουμε και τη δική σας γνώμη.

Μη ντρέπεστε, εκφραστείτε ελεύθερα.

Η παρακάτω ατάκα θα ειπωθεί, μόλις ολοκληρωθεί η αλληλεπίδραση με τον κόσμο.

Και να θυμάστε πως δίνουμε μεγάλη σημασία στην άποψή σας...

Ο άνδρας σηκώνεται, γυρνάει την πλάτη του και επιστρέφει στην αρχική του θέση. Σκοτάδι.

Σκηνή 3^η

Πάντα μέσα στο αεροπλάνο. Οι τρεις κάθονται τώρα ο ένας δίπλα στον άλλον. Δείχνουν πανικόβλητοι.

ΜΑΡΚΟΣ: Δηλαδή βρισκόμαστε σε λάθος αεροπλάνο;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μάλλον.

ΑΡΓΥΡΩ: Εσείς. Όχι εγώ!

ΜΑΡΚΟΣ: Δεν υπάρχει και καμιά αεροσυνοδός, να μας λύσει την απορία.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Είναι λίγο παράξενο αυτό, δε νομίζετε;

ΑΡΓΥΡΩ: Θα πάω μέχρι το πιλοτήριο να ρωτήσω.

Η Αργυρώ φεύγει χωρίς να περιμένει απάντηση.

ΜΑΡΚΟΣ: Αυτό μου θυμίζει μια ταινία που-

ΑΝΤΩΝΗΣ: Για ταινίες είμαστε τώρα; Κάτι δεν πάει καλά εδώ πέρα, δε μου το βγάζεις απ' το μυαλό.

ΜΑΡΚΟΣ: Ας περιμένουμε να γυρίσει η δεσποινίδα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Αλήθεια, με όλα αυτά ξεχάσαμε να συστηθούμε. Αντώνης. Χαίρω πολύ.

Δίνει το χέρι του στον Μάρκο. Εκείνος ανταποδίδει.

ΜΑΡΚΟΣ: Κι εγώ είμαι ο Μάρκος. Η χαρά είναι όλη δική μου.

Η Αργυρώ επιστρέφει αναφοκοκκινισμένη.

ΑΡΓΥΡΩ: Το πιλοτήριο είναι κλειδωμένο! Κι όσο κι αν χτύπαγα την πόρτα, απάντηση δεν πήρα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Αεροσυνοδοί;

ΑΡΓΥΡΩ: Ψυχή δεν υπάρχει. Φοβάμαι πως μόνο εμείς οι τρεις είμαστε εδώ μέσα.

ΜΑΡΚΟΣ: Περίεργα πράγματα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Το είπα εγώ πως κάτι δεν πάει καλά.

ΑΡΓΥΡΩ: Πάει η επίδειξη...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ηρεμήστε αγαπητή... Αλήθεια, θα μας χαρίσετε το ονοματάκι σας;

ΑΡΓΥΡΩ: Σοβαρά τώρα; Βρήκες την ώρα να φλερτάρεις;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Σας παρακαλώ. Με παρεξηγήσατε. Απλά σιεφτήγαμε εδώ με τον φίλο μου το Μάρκο, πως ίσως να βοηθούσε, για να βρούμε μια λύση, αν γνωρίζομασταν καλύτερα.

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, ναι. Έτσι ακριβώς.

ΑΡΓΥΡΩ: Εντάξει λοιπόν. Είμαι η Αργυρώ.

(Κοιτά τον Μάρκο).

Εσείς ο Μάρκος απ' ότι κατάλαβα. Κι εσείς;

(Κοιτά έντονα τον Αντώνη).

ΑΝΤΩΝΗΣ: Αντώνης. Γοητευμένος.

ΑΡΓΥΡΩ *(εμφανώς ειρωνικά):* Ω! Με κάνετε να κοκινίζω.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μήπως ν' αφήναμε τον πληθυντικό;

ΜΑΡΚΟΣ: Συμφωνώ!

ΑΡΓΥΡΩ: Όπως θέλετε. Εσείς τι πιστεύετε λοιπόν για όλο αυτό;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Σίγουρα είναι έργο τρομοκρατών. Εμ βέβαια, γεμίσαμε καλά καλά τη χώρα μας όλοι αυτοί και τώρα όσους δε θέλουμε ν' ασπαστούμε τον τρόπο ζωής τους, θα μας φάνε σαν το σκυλί στ' αμπέλι.

ΜΑΡΚΟΣ: Τι ρατσισμός Θεέ μου!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Καλά τώρα! Τη μάθαμε πια την καραμέλα σας. Όποιος δε συμφωνεί μαζί σας, είναι ρατσιστής και μισάνθρωπος. Προοδευτικοί a la carte!

ΜΑΡΚΟΣ: Εγώ κύριε Αντώνη μου, δεν ξεχωρίζω τους ανθρώπους με βάση το φύλο, τη θρησκεία, ή τις σεξουαλικές τους προτιμήσεις. Για μένα, έχουμε όλοι τα ίδια δικαιώματα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Φαίνεσαι. Είμαι σίγουρος πως θα βγαίνεις και σε αυτές τις παρελάσεις. Τις... Πως τις λένε; Α, ναι. Στα pride.

ΜΑΡΚΟΣ: Pride λέγεται! Είσαι που είσαι αστοιχείωτος, μου θέλεις να έχεις και άποψη. Είναι σχεδόν έτοιμοι ν' αρπαχτούν, άλλα τους σταματά η Αργυρώ.

ΑΡΓΥΡΩ: Μα σταματήστε πια! Τι πράγματα είναι αυτά; Έτσι θα βρούμε λύση; Με το να τρωγόμαστε μεταξύ μας;

ΜΑΡΚΟΣ: Εγώ πάντως με αυτόν δε συνεργάζομαι.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κι έλεγα γιατί δε μπορούσα να κοιμηθώ χθες το βράδυ...

ΑΡΓΥΡΩ *(φωνάζοντας):* Ε, ΒΟΥΛΩΣΤΕ ΤΟ ΛΟΙΠΟΝ!

Ο Μάρκος με τον Αντώνη την κοιτούν έκπληκτοι.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Οι γυναικείες υστερίες μας έλειπαν τώρα.

ΜΑΡΚΟΣ: Και φαλλοκράτης λοιπόν ο κύριος Αντώνης...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Θα σου 'λεγα τώρα, αλλά...

ΑΡΓΥΡΩ: Δεν μ' ενδιαφέρει ούτε ποιο είστε, ούτε τι κάνετε, ούτε τι πιστεύετε. Θέλω απλά να συνεργαστούμε για να βγούμε από εδώ μέσα. Κι ύστερα ας κάνει ο καθένας σας ό,τι θέλει. Και να πάτε να πνιγείτε που λέει ο λόγος, καρφί δε θα μου καεί.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Η κυρία έχει δίκιο.

ΑΡΓΥΡΩ: Κερίά και λιβάνια.

Ο Μάρκος δεν καταφέρνει να κρύψει το γέλιο του.

ΜΑΡΚΟΣ: Εντάξει, θα προσπαθήσω να δώσω τόπο στην οργή, μέχρι να τελειώσει όλο αυτό.

ΑΡΓΥΡΩ: Ωραία. Σας ακούω λοιπόν.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εγώ είπα την άποψή μου.

ΜΑΡΚΟΣ: Ίσως τελικά να πρόκειται όντως για αεροπειρατεία.

ΑΡΓΥΡΩ: Ναι, αλλά εξακολούθω ν' αναρωτιέμαι. Γιατί είμαστε μόνο εμείς οι τρεις εδώ μέσα;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Και γιατί δεν υπάρχει προσωπικό στο αεροσκάφος;

ΜΑΡΚΟΣ: Το πιλοτήριο γιατί είναι κλειδωμένο;

Γίνεται άλλη μια ανατάραξη του αεροσκάφους, αυτή τη φορά πιο δυνατή από την προηγούμενη.

ΑΡΓΥΡΩ: Πάλι τα ίδια!

ΜΑΡΚΟΣ: Κάποιος το κάνει επίτηδες!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κενά αέρος λέγονται. Μη βλέπετε παντού φαντάσματα.

ΜΑΡΚΟΣ: Κοίτα ποιος μιλάει. Πριν από λίγο δε μας έλεγες για τρομοκράτες;

Ο Αντώνης γυρίζει από την άλλη, χωρίς να του απαντήσει.

ΑΡΓΥΡΩ: Εγώ νομίζω πως είμαστε μέρος ενός πειράματος εικονικής πραγματικότητας. Όπου επιλέγουν τους συμμετέχοντες, χωρίς εκείνοι να το γνωρίζουν.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δηλαδή κάτι σαν το Matrix;

ΑΡΓΥΡΩ: Ακριβώς κάτι τέτοιο είχα στο μυαλό μου!

ΜΑΡΚΟΣ: Αν θέλετε τη γνώμη μου, ως σκηνοθέτης που είμαι, μάλλον...

Η Αργυρώ με τον Αντώνη δεν τον αφήνουν να ολοκληρώσει.

ΑΡΓΥΡΩ & ΑΝΤΩΝΗΣ (φωνάζοντας): Είσαι σκηνοθέτης;

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι. Γιατί σας φαίνεται τόσο περίεργο;

ΑΡΓΥΡΩ: Μα αυτό είναι υπέροχο! Μοναδικό!

ΑΝΤΩΝΗΣ (απαξιωτικά): Σιγά! Μάλλον θα είναι απ' αυτούς που γυρίζουν ταινίες που δεν φτάνουν ποτέ στους κινηματογράφους. Ή παραστάσεις, δήθεν εναλλακτικές, που δεν καταλαβαίνεις τίποτα.

ΜΑΡΚΟΣ: Πάντως σίγουρα δεν κάνω έργα με μυώδεις τύπους που σκοτώνουν ό,τι κινείται. Ή επιθεωρήσεις γεμάτες με σεξιστικά και ρατσιστικά αστεία. Ξέρεις, αυτά που σίγουρα θ' αρέσουν σε σένα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εντάξει, ό,τι πεις.

ΑΡΓΥΡΩ: Εμένα πάντως μ' ενδιαφέρει πολύ το επάγγελμά σου. Μόλις βγούμε από δω μέσα, θα μπορούσαμε να βρεθούμε για ένα ποτό, να μου πεις περισσότερα. Κι αν έχεις και κάποια audition στα σκαριά, να με υπολογίζεις!

ΜΑΡΚΟΣ: Ευχαρίστως!

ΑΝΤΩΝΗΣ (ειρωνικά): Ταμεία θα σπάσετε τα δυο σας.

Η Αργυρώ με τον Μάρκο, τον κοιτούν θυμωμένα, αλλά δεν του απαντούν. Σκοτάδι.

Σκηνή 4^η

Και πάλι φωτίζεται μόνο η άκρη της σκηνής. Ξαναβλέπουμε τον ίδιο άνδρα με το κοστούμι. Αυτή τη φορά παραμένει στην αρχική του θέση. Κρατάει στα χέρια του, διάφορα μικρά χαρτιά.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ *(προς το κοινό):* Κατά τη διάρκεια της σκηνής, σας ζήτησα να γράψετε τη γνώμη σας για τα όσα μέχρι τώρα έχετε δει.

Τα λόγια σας με προβληματίσαν...

Για ακούστε μερικά από τα σχόλιά σας:

Αρχίζει να διαβάζει τα χαρτιά που κρατά. Κάθε ένα που τελειώνει, το πετά στο πάτωμα.

«Δηλαδή τώρα αυτός είναι σκηνοθέτης; Μα τι εύρημα! Τι πρωτοτυπία! Μένω με το στόμα ανοιχτό...».

«Η εξυπνάδα των πρωταγωνιστών χτυπάει κόκκινο...»

Τους χρειάστηκε μιάμιση σκηνή για να καταλάβουν πως δεν υπάρχει προσωπικό στο αεροσκάφος...

Τόση ώρα είναι μέσα εδώ, δεν έχει εμφανιστεί κανείς, αλλά έπρεπε να χάσουμε κανένα 10λεπτό από τη ζωή μας για να το πάρουν χαμπάρι κι εκείνοι...».

«Κλασικά, το μόνο που μπόρεσαν να σκεφτούν, ήταν θεωρίες συνωμοσίας.

Τι πιο σύνηθες...».

«Η άλλη, σκέφτηκε πως όλο αυτό είναι λέει το Matrix.

Φαντασία μηδέν!

Μα τόσο δύσκολο είναι πια να καταλάβουν το τι συμβαίνει;».

Ο Σκηνοθέτης γυρίζει τώρα προς το κοινό.

Αλήθεια σας λέω, έχω αρχίσει να ανησυχώ με το πως εξελίσσονται τα πράγματα. Πρέπει κάτι να κάνουμε γι' αυτό.

Αλλιώς θα χάσουμε και τους λίγους θεατές που μας έχουν κάνει τη χάρη να παραμείνουν.

Δείχνει μια κυρία από το κοινό.

Να ορίστε! Η κυρία αυτή, έτοιμη είναι να σηκωθεί να φύγει. Με το ζόρι κρατάει κλειστό το στόμα της για να μη χασμουρηθεί.

Σας παρακαλώ μαντάμ, δώστε μας μια ευκαιρία ακόμη...

Σας υπόσχομαι πως δε θα πάνε χαμένα τα χρήματά σας.

Σκοτάδι.

Σκηνή 5^η

Η Αργυρώ και ο Αντώνης είναι όρθιοι και στηρίζονται με τα χέρια τους στα καθίσματα. Ο Μάρκος κάθεται στη θέση του και έχει αποκοιμηθεί.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μα καλά, πως μπορεί και κοιμάται; Τέτοια αδιαφορία;

ΑΡΓΥΡΩ: Κόβω το κεφάλι μου πως αυτός κρύβεται πίσω απ' όλα! Σκηνοθέτης δε μας είπε πως είναι;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ναι. Και λοιπόν; Εσύ αν θυμάμαι καλά, ενθουσιάστηκες με το επάγγελμά του.

ΑΡΓΥΡΩ: Ναι, αλλά το ξανασικέφτηκα. Και ποιος μου λέει εμένα πως δεν το έχει στήσει όλο αυτό; Πως δεν είναι το αεροπλάνο παγιδευμένο με κάμερες;

(Ψηλαφίζει τα μαλλιά της).

Και δεν πρόλαβα να πάω κομμωτήριο πριν φύγω! Τι θα σκεφτεί ο κόσμος για μένα;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Έλα, ηρέμησε. Μια χαρά όμορφη είσαι. Και σταμάτα αυτές τις σαχλαμάρες. Άκου κάμερες! Λογικά, σε λίγο θα φτάσουμε.

ΑΡΓΥΡΩ: Σε ποια από τις τρεις χώρες;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ε, δεν ξέρω. Αλλά κάπου θα προσγειωθούμε, δε μπορεί. Πόσα καύσιμα να έχει πια αυτό το σκάφος;

Ο Μάρκος βγάζει έναν ήχο, μεταξύ ροχαλητού και γέλιου.

ΑΡΓΥΡΩ: Τι έπαθε αυτός;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ροχαλίζει ο αναισθητός! Ενσυναίσθηση μηδέν.

ΑΡΓΥΡΩ: Θα τον ξυπνήσω, το αποφάσισα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Με προσοχή. Έχω διαβάσει πως αν ξυπνήσεις κάποιον απότομα και τρομάξει, μπορεί να μείνει στον τόπο.

ΑΡΓΥΡΩ: Κουνήσου απ' τη θέση σου!

Η Αργυρώ σκουντά απαλά τον Μάρκο. Εκείνος ανοίγει τα μάτια του και την κοιτά με απορία.

ΜΑΡΚΟΣ: Φτάσαμε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Α, καλάαα! Κοιμήθηκες 16 ώρες σερί κι εδώ ακόμα στα ίδια είμαστε. Μήπως γνωρίζεις κάτι γι' αυτό;

ΜΑΡΚΟΣ: Τι; 16 ώρες; Μα πως είναι δυνατόν;

ΑΡΓΥΡΩ: Μη δίνεις σημασία, σε πειράζει. Απλά σε ξύπνησα για να είμαστε όλοι μαζί, περνά πιο ευχάριστα η ώρα έτσι.

Του κάνει τα γλυκά μάτια.

Έλα, μίλησε μας για σένα...

ΜΑΡΚΟΣ: Ευχαρίστως, αλλά μήπως θα μπορούσα πριν να έχω έναν καφέ;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ναι, Σερ! Σε ένα λεπτό θα είναι έτοιμο το ρόφημά σας. Θέλετε να σας το σερβιρούμε στο σαλόνι, ή προτιμάτε να βγούμε στον κήπο, να δείτε και τις γαρδένιες;

ΜΑΡΚΟΣ: Δε χρειάζεται να γίνεσαι επιθετικός. Εντάξει, θα πάω να ζητήσω μόνος μου και θα επιστρέψω.

Σηκώνεται.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Είναι δυνατόν να έπαθε τζετ λαγκ πριν αποβιβαστούμε;

ΑΡΓΥΡΩ: Από που θα τον ζητήσεις τον καφέ; Αφού μόνοι μας είμαστε εδώ!

Ο Μάρκος κοιτάζει σαστισμένα γύρω του.

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, σωστά. Αλλά και πάλι. Θα πάω να ψάξω. Δεν μπορεί, κάπου θα έχουν αφήσει προμήθειες.

Ο Μάρκος αποχωρεί από τη σκηνή.

ΑΡΓΥΡΩ: Εξακολουθώ να πιστεύω πως αυτός κάτι κρύβει.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Είσαι υπερβολική. Ας προσπαθήσουμε να χαλαρώσουμε και να δούμε τα πράγματα λίγο πιο σφαιρικά. Είμαι σίγουρος πως θα υπάρχει μια λογική εξήγηση. Μα κι εσύ, αμέσως να σκεφτείς συνωμοσίες; Είναι δυνατόν;

ΑΡΓΥΡΩ: Τι να σου πω. Μ' έβαλαν σε σκέψεις αυτά που ανέφερες νωρίτερα περί τρομοκρατών.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Έλα που κάθεσαι και δίνεις βάση. Και που είναι οι αεροπειρατές; Γιατί δεν ακούγονται; Τόση ώρα έχει περάσει.

ΑΡΓΥΡΩ: Τώρα που το λες... Κι αν είναι απ' αυτούς της Ι.Σ.Ω.Σ.; Και έχουν κλειδωθεί στο πιλοτήριο με σκοπό να ριξουν το αεροπλάνο σε κάποιο δημόσιο κτίριο; Αποστολή αυτοκτονίας δηλαδή, με παράπλευρες απώλειες εμάς.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εντάξει, εσύ έχεις ξεφύγει τελείως. Κι ο άλλος, που είναι πια τόση ώρα;

ΑΡΓΥΡΩ: Μήπως δεν ξέρει να φτιάχνει καφέ;

Γελάνε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Λοιπόν, τέρμα τα σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Δε μας κάνουν καλό.

ΑΡΓΥΡΩ: Έχεις δίκιο. Συγγνώμη, αλλά έχω αναστατωθεί λίγο.

Ο Μάρκος επιστρέφει.

ΑΡΓΥΡΩ: Τι έγινε; Βρήκες;

ΜΑΡΚΟΣ: Τζίφος. Όλα τα ντουλάπια είναι άδεια. Ούτε νερό δεν υπάρχει.

ΑΡΓΥΡΩ: Εντάξει. Στην ανάγκη μπορούμε να πιούμε από το νιπτήρα της τουαλέτας. Αν κι ελπίζω να μη χρειαστεί.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μάρκο κάθισε. Θέλουμε να σε ρωτήσουμε κάποια πράγματα.

ΜΑΡΚΟΣ (με σοβαρό, έως ψαρωτικό τόνο): Ωχ! Το καταλάβατε ε; Δε φταίω εγώ. Αλήθεια σας λέω. Είναι αυτές οι παρορμήσεις που με πιάνουν συχνά. Δεν μπορώ να ελέγξω τον εαυτό μου. Θολώνουν όλα και ύστερα δε θυμάμαι τίποτα. Αλλά το κακό έχει ήδη γίνει.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι θες να πεις; Ποιες παρορμήσεις;

ΑΡΓΥΡΩ: Ποιο πράγμα να καταλάβουμε; Τι κακό έχει γίνει;

ΜΑΡΚΟΣ: Έπρεπε να σας το είχα πει από την αρχή. Αλλά που να φανταστώ πόσες ώρες θα ήμασταν εδώ...

ΑΡΓΥΡΩ: Μίλα καθαρά επιτέλους! Μας έσιασες!

ΜΑΡΚΟΣ: Κοιτάξτε, εγώ δεν είμαι αυτός που πιστεύετε...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ομολογείς δηλαδή;

ΑΡΓΥΡΩ: Μας έχεις απαγάγει;

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι. Και θα ζητήσω λύτρα. Αφού πρώτα σας κόψω κομματάκια και...

Ξεκαρδίζεται.

Χαχαχαχαχα! Έπρεπε να δείτε το βλέμμα σας! Δεν το πιστεύω πως χάψατε τέτοιες ασυναρτησίες. Χαχαχαχα! Τι κρίμα να μην έχω μια κάμερα μαζί μου...

ΑΡΓΥΡΩ: Και αυτό τώρα το λες χιούμορ; Έλεος.

Ο Μάρκος συνεχίζει να γελά μέχρι δακρύων. Οι άλλοι τον κοιτούν αγριεμένοι. Σκοτάδι.

Σκηνή 6^η

Βλέπουμε και πάλι μόνο τον Σκηνοθέτη. Δείχνει εκνευρισμένος.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ακόμα μια σκηνή χαμένη. Ανούσιοι και κουραστικοί διάλογοι.

Επαναλαμβανόμενα κλισέ, για να γεμίζει ο χρόνος.

Συνηθίζεται αυτό όμως, με βάση τα ως τώρα δεδομένα.

Λίγο πιο ήρεμος τώρα.

Υπομονή αγαπητοί μου φίλοι και φίλες.

Δεν έμεινε πολύ ακόμα.

Σε λίγο καιρό θα ξέρουμε...

Ας μην τα ρίχνουμε κι όλα σ' αυτούς.

Έτσι κι αλλιώς έχουν περάσει από σαράντα κύματα για να βρεθούν σε αυτό το επίπεδο.

Αν πάντως και στην επόμενη σκηνή δεν αρχίσουν να πιάνουν την άκρη του νήματος, ίσως να χρειαστεί να γίνω λίγο πιο δημιουργικός.

Ας μην ξεχνάμε πως όλα αυτά γίνονται για να σας βοηθήσουν να πάρετε την καλύτερη δυνατή απόφαση.

Έχουμε μεγάλες απαιτήσεις και από αυτούς και από εσάς.

Γι' αυτό λοιπόν μείνετε στις θέσεις σας, γιατί έρχονται καθηλωτικές ανατροπές.

Το έχω επιμεληθεί προσωπικά.

Δείχνει προς το κοινό.

Κατανοώ πως κάποιοι από εσάς μπορεί να δυσανασχετείτε από τις όποιες τυχόν επαναλήψεις, αλλά καθώς γνωρίζετε τη διαδικασία, σας ζητάω ξανά, για τελευταία φορά, λίγη υπομονή.

Σκοτάδι.

Σκηνή 7^η

Μέσα στην τουαλέτα του αεροσκάφους. Η Αργυρώ κλαίει με λυγμούς. Ο Αντώνης είναι απ' έξω και προσπαθεί να την ηρεμήσει. Ο Μάρκος κάθεται στη θέση του, έχει βγάλει ένα χαρτί και σημειώνει κάτι.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Βγες κορίτσι μου. Μη το κάνεις αυτό στον εαυτό σου. Έλα έξω και θα βρούμε μια λύση. Στο υπόσχομαι.

ΑΡΓΥΡΩ: Αφήστε με ήσυχη! Δε αντέχω άλλο. Έχουνε γίνει συμπαράλια τα νεύρα μου! Θέλω να βγω από δω μέσα. Τ' ακούτε; Θέλω να βγω!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ε κι εγώ αυτό δε σου λέω τόση ώρα; Να βγεις!

ΑΡΓΥΡΩ: Σοβαρά τώρα;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ένα βήμα τη φορά. Βγες πρώτα από την τουαλέτα και μετά βλέπουμε πως θα φύγουμε και από δω.

ΑΡΓΥΡΩ: Όχι! Θα περιμένω εδώ, μέχρι εσύ κι αυτός να βρείτε μία λύση και να μου την ανακοινώσετε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Σε παρακαλώ! Όλοι μαζί θα τη βρούμε. Που είναι το ομαδικό σου πνεύμα;

ΑΡΓΥΡΩ: Δεν ακούω κουβέντα. Και τώρα φύγε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Όπως θέλεις.

Ο Αντώνης πηγαίνει προς το μέρος του Μάρκου, που συνεχίζει να γράφει.

Τι γράφεις εκεί;

ΜΑΡΚΟΣ: Δουλειά σου.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δεν κατάλαβα;

ΜΑΡΚΟΣ: Δε σε αφορά το τι κάνω.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Λοιπόν έχετε αρχίσει να με εννευρίζετε και οι δύο. Κανονίστε την πορεία σας.

ΜΑΡΚΟΣ: Δηλαδή κάθουμαι ήσυχα κι ωραία και δεν ενοχλώ κανέναν και πάλι έρχεσαι και μου ξεκινάς καβγά; Είσαι σίγουρος πως δεν είναι επειδή είμαι γκέι;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι είσαι;

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, πες μου τώρα πως δεν το είχες καταλάβει.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι ξεφτίλα. Παγιδευμένος μέσα σ' ένα αεροπλάνο, με μια υστερική και μ' έναν που-

Ο Μάρκος δεν τον αφήνει να ολοκληρώσει τη φράση του.

ΜΑΡΚΟΣ: Φυσικά. Τι καλύτερο να περιμένα από σένα; Φασίστας, φαλλοκράτης, τώρα και ομοφοβικός. Άμα το έβαζες σε αγγελία, θα είχες τρομερή ζήτηση.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Το συνεχίζεις ε; Πουλάς και πνεύμα.

ΜΑΡΚΟΣ: Μείνε μακριά μου σε παρακαλώ.

Η Αργυρώ βγαίνει από την τουαλέτα, έρχεται μουντωμένη προς το μέρος τους και κάθεται μία θέση πιο μπροστά.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μίλα μας κι ας μη μας αγαπάς.

Η Αργυρώ τον κοιτάζει απαξιωτικά.

ΜΑΡΚΟΣ: Ορίστε, μου τη χαλάσατε την έμπνευση.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μα τι λες;

ΜΑΡΚΟΣ: Είχα μια καλή ιδέα για σενάριο, αλλά τώρα πάει...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ωστε αυτό έγραφες τόση ώρα; Παίζεις με τον πόνο μας ρε;

ΑΡΓΥΡΩ: Θα σταματήσετε να δημιουργείτε εντάσεις;

ΜΑΡΚΟΣ: Εσύ πάλι, αν έγραφες αγγελία, θα ήταν κάπως έτσι: Drama queen, ψωνισμένη, barbie... Για πες κι εσύ Αντώνη.

ΑΡΓΥΡΩ: Συγνώμη, είπες αγγελία;

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, γιατί;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Υπάρχει κάποιος λόγος που φέρεσαι έτσι; Που πρέπει να μας προσβάλλεις; Ή να μας κάνεις χοντρές πλάκες;

ΜΑΡΚΟΣ: Με ηρεμεί. Αλλά αν σας ενοχλεί τόσο, το κόβω.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τον ηρεμεί λέει. Κοίτα να δεις.

ΜΑΡΚΟΣ: Να δούμε για τι άλλο θα με κατηγορήσετε στην πορεία.

ΑΡΓΥΡΩ: Μπορείτε να σταματήσετε λίγο; Προσπαθώ να θυμηθώ κάτι.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι πράγμα πάλι;

ΑΡΓΥΡΩ: Ησυχία!

ΜΑΡΚΟΣ: Μπορεί να μην έκλεισε το θερμοσίφωνα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δεν είπαμε να σταματήσεις τις εξυπνάδες;

ΜΑΡΚΟΣ: Σσοςσ! Σκέφτεται το κορίτσι!

Ο Αντώνης του υψώνει το μεσαίο δάχτυλο. Ο Μάρκος του βγάζει τη γλώσσα.

ΑΡΓΥΡΩ: Νομίζω πως το βρήκα!

ΜΑΡΚΟΣ: Τι; Για λέγε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Σε ακούμε με προσοχή.

ΑΡΓΥΡΩ: Πριν μερικές βδομάδες, είχα-

ΜΑΡΚΟΣ: Είχες πάει στο GNTM, αλλά δε σε πέρασαν.

Ξεκαρδίζεται.

ΑΡΓΥΡΩ: Αν θες να ξέρεις με πήραν, εγώ δεν ήθελα να ξαναπάω. Αλλά άσε με να συνεχίσω.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μην του δίνεις σημασία. Έλα, προχώρα παρακάτω.

ΑΡΓΥΡΩ: Πριν μερικές βδομάδες λοιπόν, μου πετάχτηκε στο Foolbook μια διαφήμιση που μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρουσα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Και που κολλάει αυτό τώρα;

ΑΡΓΥΡΩ: Ήταν προσφορά για δουλειά, με έναν πολύ ικανοποιητικό μισθό. Το link σε οδηγούσε σε μια αγγελία, όπου μπορούσες να κάνεις αίτηση.

ΜΑΡΚΟΣ: Για μια στιγμή...

Η Αργυρώ τον κόβει.

ΑΡΓΥΡΩ: Έστειλα λοιπόν, χωρίς να το πολυσκεφτώ. Άλλωστε πάντα ήθελα να γίνω παρουσιάστρια σε τηλεοπτική εκπομπή, πόσο μάλλον όταν τα λεφτά είναι 6.000€ ανά επεισόδιο.

ΜΑΡΚΟΣ: Είναι απίστευτο.

Η Αργυρώ του κλείνει το στόμα και συνεχίζει.

ΑΡΓΥΡΩ: Δε μου απάντησε ποτέ κανείς. Ή μάλλον ήρθε κάτι, αλλά δεν ξέρω αν μπορείς να το πεις απάντηση.

ΜΑΡΚΟΣ: Δηλαδή;

ΑΡΓΥΡΩ: Ήταν κάτι σαν κωδικός, αλλά δεν μπόρεσα να το αποκρυπτογραφήσω. Υ-01 επιλέχθηκε. Μετά απ' αυτό τους ξανάστειλα ρωτώντας τι εννοούν, αλλά ούτε φωνή ούτε ακρόαση.

ΜΑΡΚΟΣ: Θα σας φανεί τρελό, αλλά και σε μένα συνέβη κάτι παρόμοιο.

ΑΡΓΥΡΩ: Δηλαδή;

ΜΑΡΚΟΣ: Επίσης μου πετάχτηκε διαφήμιση. Με τα ίδια λεφτά. Αλλά για θέση σκηνοθέτη σε ταινίες διεθνούς εταιρείας παραγωγής. Και σε εμένα απάντησαν με κωδικό. Υ-03.

ΑΡΓΥΡΩ: Δε μιλάς σοβαρά...

ΜΑΡΚΟΣ: Όπως σας τα λέω.

Γυρνούν και οι δύο προς τον Αντώνη.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Γιατί με κοιτάτε έτσι; Άντε εντάξει. Ομοιοπαθής κι εγώ. Έκανα αίτηση για τη θέση του υπεύθυνου επικοινωνίας σε ανερχόμενο πολιτικό κόμμα. Ακόμα περιμένω... Αλλά πήρα κι εγώ το password μου. Υ-07.

Κοιτιούνται μεταξύ τους. Σκοτάδι.

Σκηνή 8^η

Το φως και πάλι μόνο στην άκρη της σκηνής. Όπου παραμένει σταθερά ο Σκηνοθέτης. Δείχνει αυτή τη φορά ενθουσιασμένος.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μπίνγκο! Επιτέλους, τώρα κάτι κάνουμε!

Άμα έλειπαν κι αυτά τα σαχλά αστεία...

Αρέσουν όμως, οπότε...

Πάντως, καιρός ήταν να θυμηθούν τις αγγελίες.

Απευθύνεται στο κοινό.

Είδατε που σας τα έλεγα;

Τώρα τα πράγματα θα προχωρήσουν από μόνα τους.

Νομίζω πως τελικά ήταν μια εξαιρετική ιδέα όλο αυτό.

Είναι φοβερό το πόσο εύκολα μπορεί να πείσεις τον άλλον για το οτιδήποτε.

Αρκεί να χτυπήσεις σε κάτι πολύ απλό.

Σε κάτι που όλοι το έχουμε λίγο πολύ.

Στη ματαιοδοξία.

Δείτε τους αυτούς τους τρεις.

Ένας σκηνοθέτης της πλάκας, μια ψωνισμένη δήθεν μοντέλα κι ένας αφελής ακροδεξιός.

Το κατάλληλο μίγμα για να πετύχει η συνταγή που έχεις σκεφτεί.

Και ο πιο ασφαλής τρόπος για να κάνεις τη σωστή επιλογή.

Νομίζω πως όσο περνάει ο χρόνος, σας το κάνουμε όλο και πιο εύκολο.

Δε συμφωνείτε;

(Σκοτάδι).

Σκηνή 9^η

Πάντα μέσα στο αεροσκάφος. Ο Μάρκος ψάχνει κάτι στο κινητό του. Η Αργυρώ και ο Αντώνης, κάθονται απέναντί του και τον κοιτούν με απορία, μαζί και με εκνευρισμό.

ΑΡΓΥΡΩ: Μα τι κάνεις; Κλείσ' το! Δεν ξέρεις ότι δεν πρέπει ν' ανοίγουμε το κινητό εν ώρα πτήσης;

ΜΑΡΚΟΣ: Λες μέσα σε 10 λεπτά να προλάβουν να επηρεαστούν τα συστήματα του αεροσκάφους.

Ο Αντώνης του αρπάζει το κινητό απ' τα χέρια.

Είσαι σοβαρός; Δώσ' το μου! Τώρα!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Θα καλέσω την αστυνομία.

Πληκτρολογεί τον αριθμό.

Γαμώτο! Δεν έχει σήμα...

ΜΑΡΚΟΣ: Μπορώ τώρα να έχω πίσω το τηλέφωνό μου;

Ο Αντώνης του το δίνει.

ΑΡΓΥΡΩ: Τουλάχιστον μπορείς να μας πεις τι έψαχνες;

ΜΑΡΚΟΣ: Προσπαθούσα να βρω την αγγελία που σας έλεγα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δεν έχει νόημα αυτό που κάνεις...

ΑΡΓΥΡΩ: Έχει δίκιο. Αφού μας τα είπες. Τι θ' αλλάξει αν το δούμε δηλαδή;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ίσως θα πρέπει να βρούμε τι κοινό υπάρχει στην περίπτωση του καθενός από εμάς...

ΜΑΡΚΟΣ: Θα μπορούσε το link που πατήσαμε να ήταν το ίδιο.

ΑΡΓΥΡΩ: Και πάλι ρε παιδιά. Είναι δυνατόν μια απλή απάντηση σε μια αγγελία να μας έφερε σε αυτή την κατάσταση; Δε σας φαίνεται υπερβολικό;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Πόσο αθώα είσαι καλή μου! Μα δεν έχεις ακούσει ποτέ σου για το Predator;

ΜΑΡΚΟΣ: Εννοείς πως μας παρακολουθούν; Και γιατί; Τι έχουν να βγάλουν από εμάς;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Μην το λες. Έχω ακούσει πως υπάρχουν πολύ τραβηγμένες πρακτικές αξιολόγησης υποψήφιου προσωπικού, πριν την πρόσληψη.

ΑΡΓΥΡΩ: Είναι δυνατόν; Δεν μπορώ να ακούω αηδίες. Σιγά πια, που θα μας προσλάβαναν; Στο FBI;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κι εγώ σας λέω πως δεν είναι τυχαίο. Δηλαδή σας έχει συμβεί πολλές φορές να κάνετε αίτηση για δουλειά και μετά να καταλήγετε σ' ένα αεροπλάνο, με άγνωστο προορισμό;

ΜΑΡΚΟΣ: Ωραία λοιπόν! Ας τα βάλουμε κάτω, μήπως και βγάλουμε κάποια άκρη. Από τότε που συνέβη ό,τι συνέβη, έχει αλλάξει κάτι στις ζωές σας;

ΑΡΓΥΡΩ: Δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι συγκεκριμένο...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ούτε κι εγώ...

ΜΑΡΚΟΣ: Εμένα πάει κάπου το μυαλό μου...

ΑΡΓΥΡΩ & ΑΝΤΩΝΗΣ: Δηλαδή;

ΜΑΡΚΟΣ: Νομίζω πως έχω δημιουργήσει εχθρούς όλα αυτά τα χρόνια. Ξέρετε, λόγω της δουλειάς μου. Είμαι λίγο ιδιόρρυθμος, η αλήθεια είναι...

ΑΡΓΥΡΩ: Εχθρούς; Μήπως λόγω του ότι είσαι...

ΜΑΡΚΟΣ (θυμωμένα): Μα τι προκαταλήψεις είναι αυτές; Έλεος!

ΑΡΓΥΡΩ: Μα το ξέρεις πως λειτουργεί η κοινωνία...

ΜΑΡΚΟΣ: Τέλος πάντων... Εγώ λοιπόν, ως σκηνοθέτης προσπαθώ να κάνω έργα πρωτότυπα. Κάτι ρε παιδί μου που να μην έχουμε ξαναδεί.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κουλτούρα κι έτσι;

ΜΑΡΚΟΣ: Καλά, ειδικά εσύ, δεν περίμενα να καταλάβεις! Αλλά αφήστε με να συνεχίσω.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ακούμε προσεκτικά.

ΜΑΡΚΟΣ: Μέχρι τώρα έχω κάνει δουλειές μόνο στο θέατρο. Η αγγελία αυτή θα ήταν η ευκαιρία μου να περάσω στη μεγάλη οθόνη.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ναι, αλλά πριν, μίλησες για εχθρούς.

ΜΑΡΚΟΣ: Όπως έλεγα και προηγουμένως, πάντα αναζητούσα το τέλειο. Το διαφορετικό. Ξέρετε σε πόσες παραστάσεις πηγαίνω το χρόνο; Αλλά...

Στραβομουτσουνιάζει.

Χαμένος χρόνος!

Είτε θα είναι ατάλαντοι οι ηθοποιοί, είτε το κείμενο ρηχό, ή φλύαρο, είτε η σκηνοθεσία παλιακή. Σπάνια έχω δει κάτι που πραγματικά να με ενθουσιάσει.

Και φυσικά, την οπτική μου ήθελα να την μοιραστώ με τον κόσμο. Οπότε για ό,τι έβλεπα, έγραφα την κριτική μου στο προσωπικό μου blog. Μπορεί να το έχετε δει, ή ακούσει. Λέγεται «Ο Δικαστής»...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κατάλαβα... Οπότε πιστεύεις πως όσοι πετσόκοψες, ή δίκασες, αποφάσισαν να πάρουν το αίμα τους πίσω.

ΜΑΡΚΟΣ: Ακριβώς.

ΑΡΓΥΡΩ: Ακόμα κι έτσι να είναι εντιμότες κι. Δικαστή μας, εμείς οι υπόλοιποι που κολλάμε σε όλο αυτό;

ΜΑΡΚΟΣ: Ε, για σιεφτείτε το λίγο παραπάνω. Δεν μπορεί να τα πηγαίνατε καλά με όλους. Όλο και κάποιος θα σας έχουν βάλει στο στόχαστρο, δε γίνεται...

ΑΡΓΥΡΩ: Τώρα που το λες...

ΜΑΡΚΟΣ: Θυμήθηκες κάτι;

ΑΡΓΥΡΩ: Ίσως... Αλλά και πάλι, δεν είμαι σίγουρη αν...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Θέλεις να το μοιραστείς μαζί μας;

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, ναι, πες μας. Οποιοδήποτε στοιχείο, μπορεί να είναι χρήσιμο.

ΑΡΓΥΡΩ: Εντάξει, αλλά μη με διδάσετε μετά...

Ο Μάρκος γελάει τρανταχτά. Ο Αντώνης πιο συγκρατημένα. Το πρόσωπο της Αργυρώς κοκκινίζει. Σκοτάδι.

Σκηνή 10^η

Ο Σκηνοθέτης στέκεται τώρα στο κέντρο της σκηνής. Το φως πέφτει αποκλειστικά πάνω του. Χαλαρώνει τη γραβάτα του και παίρνει μια βαθιά ανάσα, πριν ξεκινήσει να μιλάει.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μα αυτό είναι εξωφρενικό!

Ποιος του είπε να πάρει τέτοια πρωτοβουλία;

Να χρησιμοποιήσει στοιχεία από το δικό μου χαρακτήρα για να φτιάξει τον δικό του;

Ο Διαστής είμαι εγώ!

Και όχι αυτή η καρικατούρα σκηνοθέτη που εδώ και τόσες σκηνές παρακολουθούμε...

Νομίζω πως σύντομα θα πρέπει ν' αναλάβω δράση.

Αυτός ο ατάλαντος, είναι ικανός να μου καταστρέψει το έργο πάνω στην κορύφωσή του.

Τώρα που σας βλέπω να τρώτε τα νύχια σας από την αγωνία...

Τη στιγμή που ο σκοπός μας είναι έτοιμος να επιτευχθεί.

Σφίγγει τις γροθιές του.

Λοιπόν, το αποφάσισα!

Θα κάνω λίγα λεπτά ακόμα υπομονή και ύστερα θα εμφανιστώ μπροστά τους.

Έτσι στα ξαφνικά.

Είμαι περίεργος πως θ' αντιδράσουν...

Πόσο μάλλον που δε γνωρίζουν πως πια μπαίνουμε στην τελική ευθεία...

Όλα είναι έτοιμα!

Χαμογελά πλατιά. Σκοτάδι.

Σκηνή 11^η

Η Αργυρώ κρατά κάποιες φωτογραφίες που δείχνει στον Μάρκο και τον Αντώνη. Εκείνοι τις κοιτούν με ενδιαφέρον.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Πανέμορφη!

ΜΑΡΚΟΣ: Και τι ωραία ρούχα!

ΑΡΓΥΡΩ: Μόνη μου τα σχεδιάζω. Αλλά δυστυχώς, βλέπω να τα τρώει ο σκύρος.

ΜΑΡΚΟΣ: Μα είναι δυνατόν να μη στα έχει ζητήσει κανείς;

ΑΡΓΥΡΩ: Είδατε πόσο χαμηλά έχει πέσει ο χώρος της μόδας;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εμένα πάντως μ' άρεσαν πάντα τα μοντέλα.

Η Αργυρώ τον κοιτά περιφρονητικά.

ΑΡΓΥΡΩ: Ο στόχος μου λοιπόν, ήταν να φτάσω κάποτε στο σημείο να κάνω πασαρέλα με τις δικές μου δημιουργίες. Αλλά έπρεπε να ξεινήσω από τα χαμηλά.

ΜΑΡΚΟΣ: Φαντάζομαι θα έχεις περάσει από πολλές επιδείξεις, έτσι δεν είναι; Το book σου θα πρέπει να είναι γεμάτο.

ΑΡΓΥΡΩ: Έχω πάει σε αριετές, αλλά σε καμία δεν με πήραν...

ΜΑΡΚΟΣ: Για ποιο λόγο; Δε σου λείπει και τίποτα, το σωστό να λέγεται.

ΑΡΓΥΡΩ: Έχω άποψη! Και αυτό τους χαλάει.

ΜΑΡΚΟΣ: Εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω.

ΑΡΓΥΡΩ: Να, ας πούμε σε μία διαφήμιση με τον σχεδιαστή. Και με τον φωτογράφο.

Το πρόσωπό της φωτίζεται.

Πήγα που λέτε και ήθελαν να με βάλουν πίσω πίσω. Και μπροστά κάτι όρθια χιλιόμετρα, κάτι στέκες του μπιλιάρδου. Ίσα που θα φαινόμουνα.

Άστε τα ρούχα.

Μα δηλαδή πόσες φορές θα πρέπει να δούμε μοντέλα με φορέματα με σισιμάτα μέχρι τον κώλο;

Με πουκαμίσες δυο φορές μεγαλύτερες από το μέγεθός τους;

Και τόσα άλλα!

Φυσικά, όλα αυτά τους τα είπα.

ΜΑΡΚΟΣ: Κατάλαβα. Και σε έδιωξαν.

ΑΡΓΥΡΩ: Όχι αμέσως. Λίγο μετά που τσακώθηκα με τον φωτογράφο.

ΜΑΡΚΟΣ: Τι σου έκανε;

ΑΡΓΥΡΩ: Μα ήθελε να μου βγάλει κάτι εικόνες, που καθόλου δεν με κολάκειαν. Του τα είπα λοιπόν χύμα και τσουβαλάτα.

ΜΑΡΚΟΣ: Καλά έκανες!

ΑΡΓΥΡΩ: Και προφανώς με απέλυσαν. Δηλαδή τι, επειδή τους είπα πως να κάνουν σωστά τη δουλειά τους, έπρεπε να αντιδράσουν έτσι;

ΜΑΡΚΟΣ: Amateurs αγάπη μου. Σμιτζήδες!

ΑΡΓΥΡΩ: Η δουλειά της αγελίας ήταν αυτό που περίμενα. Παρουσιάστρια σε life style εκπομπή. Θα έλεγα τα πράγματα με το όνομά τους. Άρα, όπως και στην περίπτωση σου Μάρκο, ίσως κάποιοι να ήθελαν να με βγάλουν από τη μέση...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Καλά όλα αυτά, αλλά μπροστά στα δικά μου, δεν πιάνουν μία.

Ο Μάρκος με την Αργυρώ, γυρίζουν και τον κοιτούν.

ΜΑΡΚΟΣ: Το αμίλητο νερό ήπιες εσύ; Είχα τόση ώρα ν' ακούσω τη φωνή σου, που ξέχασα ότι ήσουν εδώ.

Η Αργυρώ του γνέφει συγκαταβατικά.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εγώ λοιπόν, πάντα ήθελα να ασχοληθώ με την πολιτική. Έχω βαρεθεί να εναλλάσσονται συνεχώς μόνο δυο κόμματα στην εξουσία. Θα ήταν ό,τι καλύτερο αυτή η θέση. Θα την αλλάζαμε επιτέλους αυτή την έρημη τη χώρα...

ΜΑΡΚΟΣ (πολύ χαμηλόφωνα, ίσα που ακούγεται): Ο Θεός μας έσωσε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι είπες;

ΜΑΡΚΟΣ: Όχι τίποτα, συνέχισε, μη μου δίνεις σημασία.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δεν ξέρω αν έχετε δει τη «Γέννηση Ενός Έθνους», μια πολύ παλιά ταινία. Αυτό είναι το όραμά μου.

ΜΑΡΚΟΣ: Μα αυτή ήταν μια ρατσιστική ταινία!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ήταν σταθμός για τον κινηματογράφο άσχετε!

ΜΑΡΚΟΣ: Όχι για τους λόγους που πιστεύεις όμως. Για τις τεχνικές της και μόνο, έμεινε στην ιστορία.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τα ίδια μου έλεγαν και οι συνάδελφοί μου στο γραφείο. Μπαίνοντας στην πολιτική θα τους απεδείκνυα πως έκαναν λάθος.

ΜΑΡΚΟΣ (πάλι πολύ χαμηλόφωνα, σχεδόν ψιθυριστά): Ας ελπίσουμε να μη μπεις ποτέ...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι μουρμουρίζεις πάλι εσύ;

ΜΑΡΚΟΣ: Απλά σκεφτόμουν πως κι εσύ σίγουρα θα είχες πολλές αντιπάθειες. Οπότε...

ΑΡΓΥΡΩ: Άρα έχουμε όλοι κάτι που μας ενώνει.

ΜΑΡΚΟΣ: Ναι, αλλά από την άλλη μιλάμε για τρία εντελώς διαφορετικά περιβάλλοντα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εχθρούς μπορεί να έχουμε, αλλά όχι κοινούς.

ΑΡΓΥΡΩ: Επομένως καταλήγουμε ξανά στο σημείο μηδέν;

ΜΑΡΚΟΣ: Αν βρούμε τι σχέση μπορεί να έχουμε εμείς οι τρεις, ώστε να θέλει κάποιος να μας υποβάλλει σε όλο αυτό, νομίζω ότι θα φτάσουμε στην άκρη του νήματος.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ίσως αν ανταλλάσσαμε κι άλλες προσωπικές μας ιστορίες;

ΑΡΓΥΡΩ: Σε λίγο θα μας πεις πως θα βγούμε και χαμένα αδέρφια!

ΜΑΡΚΟΣ: Όποιος έχει σκεφτεί αυτό το σενάριο, είναι τουλάχιστον διεστραμμένος. Κατά βάθος όμως τον ζηλεύω! Θα μπορούσε να ήταν η ταινία της χρονιάς...

Ξαφνικά από τα κινητά και των τριών, ακούγεται ένας ήχος σαν σειρήνα και αμέσως μετά η φράση «Recording is now completed». Μένουν να κοιτούν ο ένας τον άλλον έκπληκτοι, αλλά παράλληλα και φανερά τρομαγμένοι.

Σκηνή 12^η

Η Αργυρώ, ο Μάρκος και ο Αντώνης κάθονται σκεφτικοί, χωρίς να μιλούν και κοιτώντας ο ένας τον άλλον. Μέχρι που ακούγεται ήχος από πόρτα που ανοίγει και τινάζονται και οι τρεις ξαφνιασμένοι.

ΜΑΡΚΟΣ: Τι θόρυβος ήταν αυτός;

ΑΡΓΥΡΩ: Νομίζω πως κάποιος έρχεται...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δηλαδή υπάρχουν κι άλλοι εδώ μέσα;

(Στη σκηνή μπαίνει ο Σκηνοθέτης, έχοντας σοβαρό ύφος. Οι άλλοι τρεις τον κοιτούν έκπληκτοι).

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Καλησπέρα σας.

ΑΡΓΥΡΩ: Ποιος είστε; Πως βρεθήκατε εδώ; Τι-

Ο Σκηνοθέτης δεν την αφήνει να ολοκληρώσει.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ, ηρεμήστε. Θα σας τα εξηγήσω όλα. Αλλά θα ήθελα πρώτα να καθίσετε στις θέσεις σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Κι αν αρνηθούμε;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αν θέλετε να μάθετε τι συμβαίνει, λυπάμαι, αλλά θα πρέπει να ακολουθήσετε τις οδηγίες μου.

ΜΑΡΚΟΣ *(προς τους άλλους δύο):* Εντάξει βρε παιδιά, ας κάτσουμε. Τι κακό μπορεί δηλαδή να μας προκαλέσει αυτό;

(Οι άλλοι δύο κουνούν το κεφάλι τους καταφατικά. Στη συνέχεια και οι τρεις κάθονται στις θέσεις τους).

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ωραία... Πολύ ωραία... Τώρα, μπορούμε να ξεκινήσουμε.

ΑΡΓΥΡΩ: Σας ακούμε λοιπόν.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ *(καθαρίζει τη φωνή του):* Είστε εδώ γιατί απαντήσατε και οι τρεις σας σε μια αγγελία. Έτσι δεν είναι;

ΜΑΡΚΟΣ: Μα πως το ξέρετε αυτό;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Γνωρίζω τα πάντα.

ΑΝΤΩΝΗΣ *(σε έξαλλη κατάσταση):* Δεν έχουμε καμιά διάθεση να συμμετάσχουμε στα διεστραμμένα παιχνίδια σου! Τ' ακούς; ΚΑΜΙΑ!

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ηρεμήστε αγαπητέ μου, μην κάνετε έτσι. Θα σας ανέβει η πίεση. Και ξέρετε είναι κρίμα, ειδικά τώρα, που πλησιάζουμε στον τελικό, να ριψοκινδυνέψετε την υγεία σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι εννοείς;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παρακολουθώντας σας τόση ώρα, έχω σχεδόν πειστεί πως εσείς είστε ο πιο κατάλληλος για-

Και οι τρεις μαζί, τον διακόπτουν.

ΜΑΡΚΟΣ: Είπατε πως μας παρακολουθούσατε;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Φυσικά! Δεν ακούσατε, λίγο πριν, το μήνυμα που σας ενημέρωνε πως η καταγραφή ολοκληρώθηκε;

ΑΡΓΥΡΩ: Και ποιος σας το έδωσε αυτό το δικαίωμα;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Είναι παράνομο!

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μα εσείς οι ίδιοι. Με τη συγκατάθεσή σας γίνονται όλα. Νομιμότητα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Είσαι τρελός; Πότε συμφωνήσαμε εμείς σε κάτι τέτοιο;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Θέλετε να σας δείξω τα συμβόλαια με τις υπογραφές σας;

ΜΑΡΚΟΣ: Τις ποιες;

ΑΡΓΥΡΩ: Θέλετε να πείτε πως έχουμε ξανασυναντηθεί;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαζί μου όχι. Με τη γραμματέα μου.

ΑΡΓΥΡΩ: Και πως είναι δυνατόν να μη θυμόμαστε τίποτα;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Φροντίσαμε εμείς γι' αυτό... Σας έχουμε διαγράψει τη μνήμη!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι μας έδωσες; ΔΟΛΟΦΟΝΕ!

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αν συνεχίσετε αγαπητέ μου, θ' αρχίσω να κάνω δεύτερες σκέψεις για εσάς...

ΜΑΡΚΟΣ: Τελικά δε μας έχετε πει ακόμη για ποιο πράγμα τον θεωρείτε τον καταλληλότερο.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Για τον επόμενο Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

ΑΝΤΩΝΗΣ-ΑΡΓΥΡΩ-ΜΑΡΚΟΣ: ΤΙ ΠΡΑΓΜΑ;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Είναι απλό φίλοι μου. Είστε οι τρεις φιναλίστ του πιο πρωτοποριακού reality! Του παιχνιδιού μέσα από το οποίο θα επιλεγεί ο επόμενος Πλανητάρχης...

ΜΑΡΚΟΣ: Δεν μπορεί... Κάποιος μας κάνει πλάκα...

ΑΡΓΥΡΩ: Και ποιος είναι ο λόγος που δε γνωρίζουμε τίποτα για όλο αυτό;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μας σας είπα... Τα έχουμε οργανώσει όλα με κάθε λεπτομέρεια.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Αν και με τιμά η προτίμησή σου, δε νομίζεις πως η ιστορία που μας περιγράφεις μπάζει από παντού;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σκεφτείτε πως από τους 15 που ξεκίνησαν, έχετε μείνει μόνο εσείς. Οι καλύτεροι.

ΑΡΓΥΡΩ: Ελάτε τώρα. Είναι τρόπος αυτός για να επιλέγεται κοτζάμ Πρόεδρος των ΗΠΑ; Με ειλογές δεν αποφασίζεται αυτό;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Όχι πια. Πλέον η επιλογή γίνεται με αυτό τον τρόπο. Κάθε πέντε χρόνια, διοργανώνεται αυτό το παιχνίδι και το κοινό διαλέγει τον πιο ικανό.

ΜΑΡΚΟΣ: Το κοινό;

ΑΝΤΩΝΗΣ *(κοιτάζοντας προς το κοινό):* Όστε είστε κι εσείς στο κόλπο ε;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σας τοποθετούμε μέσα σε περίπλοκες καταστάσεις και αξιολογούμε τον τρόπο αντίδρασής σας σε αυτές.

ΑΡΓΥΡΩ: Και ποια είναι εδώ η...

ΜΑΡΚΟΣ: Τόση ώρα που είμαστε εδώ τίποτα δεν έχει συμβεί.

ΑΡΓΥΡΩ: Αν μου επιτρέπετε, οι μέθοδοί σας μου φαίνονται πολύ ανορθόδοξες...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Το μόνο που έσπασε τη μονοτονία, ήταν κάποιες αναταράξεις, λίγο νωρίτερα.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Συγχαρητήρια αγαπητέ μου! Τελικά μάλλον δεν έκανα λάθος για εσάς.

ΜΑΡΚΟΣ: Θέλετε να γίνετε λίγο πιο συγκεκριμένος;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βεβαίως! Αυτές λοιπόν οι αναταράξεις δεν ήταν τυχαίες. Αν σας έλεγα πως το αεροσκάφος πρόκειται σε λίγα λεπτά να πέσει σε κατοικημένη περιοχή κι εσείς είστε οι μόνοι που μπορείτε να αποτρέψετε χιλιάδες θανάτους, τι ακριβώς θα κάνατε;

Σκοτάδι.

Σκηνή 13^η

Η Αργυρώ, ο Αντώνης και ο Μάρκος, έχουν κυκλώσει το Σκηνοθέτη και δείχνουν να βρίσκονται εκτός ελέγχου.

ΑΡΓΥΡΩ: Είστε εγκληματίες! Με ποια λογική νομίζετε πως μπορείτε να παίζετε με τις ζωές τόσων ανθρώπων;

ΜΑΡΚΟΣ: Δεν μπορεί ποτέ εγώ να συναίνεσα σε κάτι τέτοιο!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Και τα χαρτιά που λες πως σου υπογράψαμε, δεν μπορεί παρά να είναι πλαστά!

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ! Μας προσβάλλετε. Ξέρετε πόσοι έχουν δουλέψει για να βγει όλο αυτό το project στον αέρα; Είμαστε το πιο επιτυχημένο show από καταβολής τηλεόρασης...

ΜΑΡΚΟΣ: Κοινοί απατεώνες του ποινικού δικαίου. Αυτό είστε.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Θα σου κάνω μήνυση! Και σε σένα και σε όσους κρύβονται από πίσω σου.

ΑΡΓΥΡΩ: Θέλουμε να τελειώσει το παιχνίδι. Αυτή τη στιγμή.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Καταλαβαίνετε πως κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατό να γίνει.

ΜΑΡΚΟΣ: Δηλαδή θα μας κρατήσετε με το ζόρι εδώ μέσα;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Πρόκειται για απαγωγή!

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σας είπα. Έχουμε την πλήρη συγκατάθεσή σας για τα πάντα.

ΑΡΓΥΡΩ: Δείξε μας τα συμβόλαια λοιπόν! Τι περιμένεις;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Χάνετε χρόνο και οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές. Σκεφτείτε μόνο πόσοι θα χαθούν. Ανάμεσα τους και οικογένειες με μικρά παιδιά. Μπορείτε ν' αντέξετε να ζήσετε με κάτι τέτοιο για όλη την υπόλοιπη ζωή σας;

ΜΑΡΚΟΣ: Όμως, αν το αεροπλάνο πρόκειται να συντριβεί, τότε κινδυνεύεις κι εσύ να πεθάνεις μαζί μας...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Όχι, γιατί θα τον σιοτώσω εγώ, εδώ και τώρα!

Ο Αντώνης επιχειρεί να γρονθοκοπήσει τον Σκηνοθέτη, αλλά βρίσκει αέρα.

Μα τι...

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Δεν είστε σε θέση να μου κάνετε το παραμικρό.

ΑΡΓΥΡΩ: Τι είσαι τέλος πάντων; Φάντασμα;

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Απλά είμαι εδώ, χωρίς να είμαι...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Θέλεις να πεις...

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αυτό που βλέπετε δεν είναι παρά ένα ολόγραμμα. Εγώ βρίσκομαι ασφαλής στο στούντιο της παραγωγής μας.

ΜΑΡΚΟΣ: Πόσο θα ήθελα να το είχα σκεφτεί εγώ όλο αυτό!

ΑΡΓΥΡΩ: Μάριο συγκεντρώσου! Πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Έτσι μπράβο αγαπητή μου. Βλέπω μπήκατε στο νόημα.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Δε θα βγω από δω μέσα; Θα δεις τι θα...

Ο Σκηνοθέτης δεν τον αφήνει να ολοκληρώσει τη φράση του.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αντί ν' ασχολείστε μαζί μου, καλύτερα να δείτε τι θα κάνετε. Ο χρόνος σας τελειώνει. Κι εμείς, θα πρέπει να πάρουμε κάποια απόφαση. Προς το παρόν, σας χαιρετώ. Θα τα ξαναπούμε σύντομα όμως...

Ο Σκηνοθέτης αποχωρεί - εξαφανίζεται από τη σκηνή.

ΜΑΡΚΟΣ: Τι προτείνετε;

Συνεχόμενες δυνατές αναταράξεις τραντάζουν το αεροσκάφος, σε όλη την υπόλοιπη διάρκεια της σκηνής.

ΑΡΓΥΡΩ: Δε θέλω να πεθάνω!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Σκεφτείτε κάτι! Γρήγορα!

ΜΑΡΚΟΣ: Ξέρει κανείς σας να πιλοτάρει;

ΑΡΓΥΡΩ: Μα τι ερώτηση είναι αυτή; Αν ξέραμε, τα βάσανά μας θα είχαν τελειώσει εδώ και ώρα.

ΜΑΡΚΟΣ: Και τότε τι μπορούμε να κάνουμε;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Να πηδήξουμε με αλεξιπτωτα!

ΑΡΓΥΡΩ: Βλέπεις κανένα εδώ τριγύρω;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Όχι, αλλά κάπου θα υπάρχουν. Δε μπορεί.

ΜΑΡΚΟΣ: Συγνώμη, αλλά δεν ακούσατε τι μας είπε; Θα σκοτωθεί κόσμος αν δεν κάνουμε κάτι. Πως μπορεί να είστε τόσο εγωιστές;

ΑΡΓΥΡΩ: Έχω πανικοβληθεί τόσο, που δεν μπορώ πια να σκεφτώ καθαρά.

ΑΝΤΩΝΗΣ: Και τι με νοιάζει εμένα; Εγώ να σωθώ και οι υπόλοιποι ας πάνε να...

ΜΑΡΚΟΣ: Μα τι σόι άνθρωπος είσαι εσύ τέλος πάντων;

ΑΡΓΥΡΩ: Καλά σου λέει!

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ξεχνάτε πως εμένα ήθελαν να επιλέξουν...

ΜΑΡΚΟΣ: Ιδανικός για πολιτικός, δε λέω...

ΑΝΤΩΝΗΣ: Εκείνος τη γλίτωσε, αλλά εσύ δεν πρόκειται!

Ο Αντώνης ορμά στον Μάρκο και καταλήγουν στο πάτωμα να χτυπιούνται. Η Αργυρώ πάει από πάνω τους, προσπαθώντας να τους χωρίσει.

ΑΡΓΥΡΩ: Σταματήστε επιτέλους!

Σκοτάδι για λίγο. Όταν τα φώτα ξανανάφουν, στη σκηνή βρίσκεται μόνο ο Σκηνοθέτης.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Περνάμε στην τελική φάση! Το κοινό ψήφισε τους δύο φιναλίστ και σε πολύ λίγο θα ξέρουμε τον επόμενο Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής...

Όλοι οι συμμετέχοντες στο show μας, δεν ήταν παρά άνθρωποι της διπλανής πόρτας, αλλά με τη δυνατότητα, αν κάποιος τους καθοδηγήσει, να φτάσουν πολύ ψηλά.

Αρκετά φλυαρήσαμε όμως!

Ξανασβήστε τους τη μνήμη και είμαστε έτοιμοι για το επόμενο σκηνικό σε 3, 2, 1...

Φώτα, κάμερες, πάμε!

Σκοτάδι ξανά. Μόλις τα φώτα επανέλθουν, το σκηνικό έχει αλλάξει και βρισκόμαστε στο κατάστρωμα ενός καραβιού. Στην κουπαστή βλέπουμε την Αργυρώ και τον Αντώνη.

ΑΡΓΥΡΩ: Καλησπέρα! Ξέρετε, είστε ο πρώτος που συναντώ... Μήπως γνωρίζετε πότε θα πιάσουμε λιμάνι;

ΑΝΤΩΝΗΣ: Τι σύμπτωση! Κι εγώ τόση ώρα το ίδιο αναρωτιέμαι. Ήξερα πως το δρομολόγιο για Ιταλία διαρκεί μόνο 3 ώρες...

ΑΡΓΥΡΩ: Για που; Μα αυτό δεν είναι το πλοίο για Αγγλία;

Σκοτάδι.

ΤΕΛΟΣ